

El Baix Pendès

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de suscripció

VENDRELL, trimestre	1 ^{er} Ptas.
FORA, id.	1 ²⁵ »
EXTRANGER, id.	2 ^{er} »

Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, reclams y remittits, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

BON CAFÉ

Las familias que vulguin gastar bon café han de comprar el que's torra, dia per altre, per lo nou sistema de aroma concentrat, en la *Gran Drogueria de*

PAU NIN

de aquesta vila, situada en la *Plaça Nova*, cantonada al *carrer del Teatre*. Preu, 2 pessetas lliura.

Sucursal del
Gran Tostadero de Café

CUPIDIAMBÀ de aroma concentrado.
CON REAL PRIVILEGIO

Representant en Vendrell

Josepha Gasull, Vda. de S. Magriñá

Carrer de Jaume Ramon, núm. 1, panaderia.

Gran Farmacia Trayner

VACUNA FRESCA per la verola, procedent del laboratori microbiològich del Dr. Ferrán. N' hi ha abundant existència á disposició de Ajuntaments, metges y particulars.

Verola. Escarlatina. Xerrampió. Febre tifoidea. BOISSON BLANCHE (Beguda blanca)

Nou remey microbicida del abat Magnat (Fransa). Seguint lo tractament que esplica el prospecte, s'han salvat molts atacats de las ditas malalties.

FARMACIA TRAYNER *carrer de la Muralla, Vendrell*

Venda de un hort tancat de parets, situat prop de la carretera de Valls, tocant á aquesta vila, ab safretjos y dintre del qual hi ha un gran magatzém de tinguda dos jornals.

Pera informes, D. Joseph Ferret, carrer Major, número 32, devant de las Quatre Fonts.

D. Jaume Palau y Badia
ADVOCAT

ha trasladat son domicili y despatx al carrer del Doctor Robert, número 30.

Per la vinicultura

Se estan acabant els últims preparatius del tractat de comers entre 'ls Estats Units y Espanya, ab el propòsit de posarlo en vigor el dia primer del pròxim Setembre.

Ab tal motiu, no son pochs els que creuen que nostres vins tindrán fàcil sortida, alleugerint l'estat precari de nostras comarcas eminentment vinícolas.

En primer lloc devem fer observar la poca afició, ó costum, que tenen de beure els nord-americans; prefereixen posar á taula'l café y llet, que tantissim abunda en aquell país.

Si aquest dato per si sol no fos prou, basta-ria senyalar que dels vintivuit milions de pessetas que valgueren els productes que ells ens compraren á nosaltres ara fa dos anys, els vins

tan sols hi figuraren ab la petita cantitat de sis centes mil pessetas.

No vol dir això que censurém aytal tractat; compradors casi per forsa dels cotons, petroli y fustas americanas, bò es que nostres Goberns hajen procurat obtindre tota la rebaixa possible per nostres productes; no 'ls hi enviarérem segurament gèneros manufacturerers qu'ells produheixin ab més facilitat que nosaltres; pero en canbi podràn envialshi raïms, de quina fruita, arefa dos anys, se n'hi exportà per valor de quatre milions de pessetas, y á més olis, olivas, admetllas y alguns altres productes de la terra.

Fins la exportació del vi podria sufrir algun augment si confeccionat el tractat la iniciativa privada se disposés al sacrifici treballantlo de tingudament pera trobar més lart la recompen-
sa, com ha succehit á n'els italians á la Repùblica Argentina.

Are fora hora de comensar á entrar en lluya els Sindicats d'exportació, no tot deu esperar-se dels Governs; al esperit emprendor pertoca completar sa obra.

De totes maneras, poch podrá millorar, á nostre entendre, aquest tractat la situació de las comarcas vinícolas en general, per lo que creyém que no s'hauria de parar d'instar al actual ministre d'Hisenda, president de la Comissió extra parlamentaria, per la abolició dels consums, re-

cordantli que dintre mateix de la peninsula tenim grans centres que per si sols consumirian més ví que algunes de las nacions ab las qui's tracta, constituhint uu bon mercat si's desterravan aquestas duanas interiors fomentadoras del comers de mala té y perturbadoras de la tranquil·litat y salut públicas.

M.

Retall

D' un article d'en Lluhi Rissoch que publica *El Poble Català*, n' extractém el següent frament:

«Espanya no pot resoldre 'ls problemes lliberals. Perque està centralisada, aixó es, sotmesa á un régime d' absolutisme efectiu, incompatible ab positives llibertats individuals y ab l'autonomia de Regions y Municipis. Perque la governa una monarquia personalista, aferrada á l'unitarisme, enemiga de la desamortisació del poder públic. Perque la regeixen dos partits, el conservador y'l liberal, ambo adaptats á la mentalitat y al procediment dels pobles superiors.

Espanya no té ni ha pogut consolidar reformes democràtiques. Ni les han portat els lliberals, ni vetllen els conservadors per elles. Ningú que pensi s'hi ilusionarà jamai ab les reformes de paper plantejades pels partits de la monarquia. Dessoia de principis abstractes y sense realitat, dessota dels eufemismes d' una modernisació sense vitalitat y grandesa, s'hi troba una política anacrònica, un poder absorvent y tirànic, un reviscolament odiós de les arbitrarietats y les prerrogatives de l'antich régime.

Es possible certament que Espanya sigui una democracia viva, enèrgica, triomfadora. Pero es possible baix condició sine qua non de substituir la centralisació per la autonomia, la uniformitat per la varietat, la Monarquia per la República, els partits vells, agotats y xorchs, per partits joves y vigorosos.

La política monàrquica no ha sigut fins avuy, ni pot esser en l'avenir, una política de reformes. La teoria de l'avens imposat pels lliberals, de la consolidació progressiva de les noves institucions pels mateixos conservadors, es una teoria que á Anglaterra ha realisat maravelles, pero que á Espanya no té ni admiradors, ni prossélits, ni homes d'alsade en els partits dinàstichs.»

Habaneras

La moda no té deslloridor. Imposa sa santa voluntat, fins en lo més extravagant. Lo que del primer antuvi sembla una ridiclesa, es acceptat després ab unanime sumissió y fins ab aplauso.

Al Vendrell hi hagué un temps que estava en moda el bróquil. ¡Quin temps aquell!

Are, per tot Amèrica, està en boga la emigració espanyola.

A Cuba s'ha votat una Lley pera encausar espanyols cap aquesta Isla, y l's Estats Units acaben de declarar que l's treballadors espanyols son els que més bon resultat donan al Canal de Panamá.

Seria una obra meritòria, altament patriòtica y sobre tot humanitaria, si per tots els Ajuntaments d'Espanya se fes propaganda en contra de la emigració a Panamá.

Volen espanyols porque son soferts, dócils, constants y l's pagan ab la tercera part de lo que l's costa un obrer yanqui que no fa la meitat de feina d'un gallego ó d'un asturiá.

Enhorabona que vinguin a Cuba, que vagin a Mexich ó a la Argentina; pero no's deu recomanar la anada al Canal, porque la massa obrera espanyola la dedican als punts menys saludables, als més fangosos, ahont els mosquits van a llegions y pican més que les vespas.

¡Desgraciat del espanyol que vagi al Canal!

* *

Cuba vol immigració per famílies y la propaganda se farà sentir prompte per las Islas Canàries.

Mexich vol també espanyols porque son gent d'ordre que s'dilueix entre la mateixa rassa.

Y cosa rara! Els espanyols que a casa seva no s'entenen, al trasplantarse a l'Amèrica son models de activitat, fundant associacions admirables, y son els elements més tolerants y ordenats que brillan per sobre de las demés nacions.

Politicament, tothom demostra prevenció envers l'Estat espanyol; particularment, els espanyols son admirats.

Aquesta contradicció ho diu tot, y es la síntesis y compendi de la Espanya actual quin Govern no sab ahont va ab sa inveterada rutina perniciosa y en canbi el poble va en ruta del progrés a pesar del Govern que l'entrebaixa.

He fet moltes vegadas una mateixa observació que no deixa de ser important y rara: A Espanya, al jovent no li agafa la fatlera de estudiar; pero aquesta mateixa joventut trasplantada aqui, al poch temps se li desperta, per impuls propi, el desitj de instruirse y millorar sas condicions intelectuals.

Podrà ser també que influixi molt la classe d'escoles nocturnas que aqui tenen els Centres regionals, ab professors ben retrubuits y de molta cultura.

En la ensenyansa hi entra per molt la estètica.

Avans als Estats Units se preocupaven de que els noys, en las escolas, s'hi trobessin millor que en cap altre lloch.

Are, a Chicago, estan treballant pera lograr que las escolas públicas estigan dirigidas per professoras, las que, ademés dels examens de capacitat pera ocupar una plassa, serán preferidas las que tingen aquestas tres condicions:

- 1.ª Que disfrutin de bona salut.
- 2.ª Que tingan bonas formes; y
- 3.ª Las que sigan més guapas.

Entre las cosas que deu tenir el capitul de la regeneració espanyola, me sembla que las tres condicions qu'he citat serian un estimul pera la canalla que s'daleix pera fer campana ó *amagatorris*.

Y res més per avuy... Ah, sí! Fá una calor, senyors, que sembla anem a derritirnos com un pot de llar a la vora del foch. (*)

• Uff!...

J. AIXALÀ.

Habana, Juliol de 1906.

(*) Com aquí.—N. de la R.

Notetas y retalls

En Romanones al entrar en el darrer Consell de ministres al serli preguntat si li donarien algún disgust, va contestar:

—No tindrà res d'estrany. ¡Me n'han donat tants!...

A bon segur que per molts que n'hi donin no n'hi donarán tants com ell n'ha donat al país.

* *

A Madrid se prepara la sortida d'un nou periódich conservador, quin titol serà *El Reino*, y quina direcció estarà confiada a D. Manuel Troyano.

El titol ja n'es de bonich y bona la direcció; més el partit que vé a defensar es ja tan passat de moda y tan usat que las arnas l'han deixat sense forma; lo que fa temer que l tal *Reino* se'n anirà prompte al *Idem de los cielos* en cos y ànima.

* *

La carta publicada per en Salmerón sobre la Solidaritat Catalana, ha sigut molt comentada, y's diu si per determinats elements hi ha'l propósito de excitar l'amor propi de 'n Lerroux, a fi d'enfondir més la divisió del partit republicà barceloní.

Empenyo inutil! Aquells elements no saben que en Lerroux ja l'ha perdut l'amor propi, y no li queda altre amor que l'que té al *Progreso*, en el que hi guanya algun dineró y hi té empleada la familia.

Ne té tanta y sin poderlo ganar!

* *

Diu *La Correspondencia de España* que allí hont l'industria dels homes arriba a fer quelcom florent, s'hi veu el treball dels catalans, fent una gloria d'Espanya, puig s'esforsan en apareixer a igual ó major altura que l's extrangers.

Ay, pobre *Correspondencia*, si la teva tocaya, la *Militar*, s'entera de que 'ns alabas! Al menys fa arribar a casa teva la sembrada de sal.

Sobre las aigües de Tomoví

Instancia que D. Pau Socias y Sonet y D. Francisco Fernandez Zorrilla, en las calitats d'Alcalde y Sindich respectivament, del Ajuntament d'aquesta vila, han presentat a l'Alcaldia del poble d'Albinyana.

(Acabament)

Los habitantes de Vendrell no cuentan con otras aguas que las de que se trata para subvenir ó satisfacer sus necesidades por lo que a su higiene se refiere, siendolas absolutamente indispensables para ello. Estos motivos que se inspiran en principios de justicia universal, de humanidad, son mil veces mas atendibles que los que puebla alegar una Compañía cualquiera, porque los de esta, son de orden puramente económico y generalmente de interés particular.

De llevarse a efecto la ocupación que se intenta, es muy posible que se originen disturbios públicos, por que la población se verá constantemente privada de defenderse contra las enfermedades que origina la falta de higiene, de la qual es elemento escencialísimo el agua, mucho mas, cuando conforme hemos dicho, la de que se trata, se destina principalmente a los lavaderos públicos en la villa de Vendrell, los cuales como es sabido sirven principalmente para el lavado de ropa de las clases humildes y menesterosas.

Y estos perjuicios, que aun cuando pertenezcan a un orden moral, una vez irrogados, son de imposible indemnización por las fatales consecuencias que ellas producen, pueden todavía evitarse denegando la petición de la Compañía solicitante. Su trascendencia es mas que suficiente para ello.

No se trata con su alegació de otros objetos, que prevenir lo que seguramente tendría realidad práctica, de llamar la atención de las Autoridades superiores planteando con toda sinceridad un problema de importancia capitalísima y de resultados difíciles de predecir.

Y es que este asunto aparte de no existir la nece-

sidad de la expropiación de las aguas de *Tomoví*, conforme hemos demostrado, ván ligados intimamente a él otros dos, que si bien de indola distinta, deben ser debidamente estudiados, dando a cada uno de ellos la importancia que en si tiene, para resolver en sus méritos, con el debido acierto.

Satisfechos por las aguas que nos ocupan los servicios de higiene pública, son utilizadas sus sobrantes para el riego de distintas propiedades. De realizarse la expropiación de aquellas, estas propiedades quedaran convertidas en tierras de secano, de escasísimo valor por el cambio de cultivo, originando a sus dueños, así como a cuantos otros tengan derecho a usar y utilizar dichas aguas, perjuicios de consideración que es muy difícil indemnizar por la pérdida que esta indemnización atañe.

Y estos motivos son otros también perfectamente atendibles y que abonan y justifican una vez mas la oposición por nosotros formulada.

Quiza no fueran estos suficientemente estimables por si solos, si ante ellos y primordialmente no existieran los que se fundan en las de higiene pública anteriormente calendados, pero en el caso concreto que nos ocupa deben cuando menos pesar en el ánimo del juzgador, por que desde el momento que la Compañía tiene otros medios mas factibles para no irrogar ninguno de los perjuicios señalados, debe negarse su petición, atendiendo a estos mismos medios y teniendo en cuenta aquellos mismos motivos.

Los manantiales de Don Ricardo Forgas antes indicados, por la abundancia de su caudal, mucho mas importante que la del manantial *Tomoví*; por su mayor proximidad que este último a la Estación de San Vicente de Calders; por no ser absolutamente necesarios a nadie, puesto que conforme hemos dicho, no son las únicas que abastecen a las poblaciones que hemos citado, no pu de ser causa la ocupación de parte de sus aguas de conflicto alguno, ni mucho menos puede irrogar tal ocupación ninguno de los perjuicios señalados, puesto que en definitiva la Compañía de ferrocarriles indicada seria otro de los consumidores de aquellas aguas, otro de los co-partícipes de estas.

El Ayuntamiento de Venirel entiende en consecuencia que no es necesaria la ocupación de las aguas del manantial *Tomoví* que actualmente se intenta, y esta es la causa principal de su oposición. Al reclamar contra aquella ocupación interpreta fielmente los sentimientos de sus administrados, que como él la estiman improcedente, no solo por existir otros manantiales en condiciones superiores al de *Tomoví*, si que también por que con la ocupación de aguas de este último, se perjudicarian considerablemente servicios preferentes a los que trata de subvenir con la expropiación la Compañía instantanea.

Fundados los recurrentes en las consideraciones anteriormente expuestas, se opone formalmente, en las calidades con que obran, a la necesidad de la ocupación que de parte de las aguas del manantial *Tomoví* se intenta por la Compañía de los ferrocarriles de Madrid a Zaragoza y a Alicante, dirigiendo a V. la presente oposición-reclamación como Alcalde del pueblo en cuyo término municipal radica el manantial *Tomoví* del qual procede el agua que se trata de expropiar, todo de conformidad a lo dispuesto en los artículos 17 de la Ley sobre Expropiación forzosa por causa de utilidad pública de 10 de Enero de 1879 y 24 del Reglamento para la aplicación de esta Ley de 13 de Junio del mismo año.

EN SU VIRTUD.

A V. suplicamos: Que habiendo por formalizada en tiempo y forma la presente reclamación y por presentada esta instancia se sirva admitirla, unirla al expediente oportuno que a los efectos de derecho deba incoarse ante esa Alcaldía, y remitir este último dentro de legal término y con las formalidades establecidas en el artículo 24 del Reglamento citado al M. I. Sr. Gobernador Civil de esta provincia, a los efectos de lo dispuesto en el siguiente artículo 25 de dicho Reglamento.

Todo ello es de Justicia que atentamente pedimos.

Vendrell veinte y tres de Julio de mil novecientos seis.—Pablo Socias y S.—Francisco Fernandez.

Sr. Alcalde Constitucional de Albinyana.

SONET

Adeu, vila regalada,
adeu, vila del Vendrell,
qui fas una olor mescldada
de garrofa y ví novell!

Tes cases son blanquinoses,
el teu cel té brillants,
beuen tes besties calmoses
en els teus abeuradors.

Al matí cremen les planes;
les veremes serán bones,
que la llum es fulgurant.

Y á la tarde van tartanes,
vessant rialles de dones,
cap á mar, sotraquejant.

JOSEPH CARNER.

Ajuntament

Sessió del dia 16. Presidida per lo senyor Tinent d' Alcalde D. Joseph Vidal donà principi á las nou, llegintse l'acta de la anterior, que fou aprobada.

Se doná compte d' un ofici del Rvnt. Económico convitant al Ajuntament al acte de pendre possessió de la Parroquia el Rvnt. senyor Rector D. Esteve Font, que tindrà lloch el dia 23 del corrent á dos quarts de quatre. Se acordá que'l senyor Alcalde y Regidors que pugan assisteixin á dit acte.

Se concedí permís á D. Ramon Guardiola pera obrir rasa al carrer de la Muralla pera cambiar un canó.

Se acordá que la Comissió s'enteri del estat en que's troban l'abeurador del carrer del Dr. Robert y la font de la Menya.

El senyor Simó digué que la manguera que serveix pera regar la plassa de Pi y Margall está feta malbé, y com sia que ab tanta freqüència suscuheix lo mateix, se acorda enterarse de cóm ho fan las demés poblacions pera que aixó no passi.

El senyor Fernandez digué que 'ls tocinaires que tenen taulas llogadas al Born volen deixar aquestas ja que no's pot matar tocino, pero desitjan que si un altre las volgués llogar se 'ls hi posi en coneixement y sigan ells preferits. Se acorda que si volen deslligar las taules entreguin las claus de las casetas y estigan á las resultas, puig l' Ajuntament no pot concedir privilegis ni preferencias de cap mena.

Y no haventhi cap més assumpto s'aixeca la sessió.

CRONICA

Veusaqui que ab motiu d' una indicació y d' un comentari que respectuosament ferem per haver signat detinguts un mosso d' un comerciant y un vigilant de barri, ha surtit qui retreu un crim dolorós encare no descobert, per demostrar que cap utilitat reporta qu' els que desempenyan Autoritat sigan del país

Creuriem ofendrer el bon sentit dels nostres lleidors si els molestessim esplicantlos hi la diferència que hi ha entre un crim no descubert y las més ó menos precipitadas detencions que's poden fer ab motiu d' un delicte. Desgraciadament fins Inglaterra, que té la millor policia judicial del mon, té de registrar crims com els que cometia á Londres el famós destripador que obria ventres de dona en sitis públics y restà en la impunitat.

Lo que hi ha es que encare queda gent—cada dia son més pochs á Catalunya—que voldrían que las Autoritats fossin de ben lluny, sense cap relació ni comunicació ab el poble que deuen regir. De aquest modo ells poden exercir l' agradable paper d' inspiradors de las Autoritats, d' intermediaris entre elles y el poble.

Vells liberals de nostra vila, recorden encare el temps dels moderats. Hi havia un personatge de trista memori que disfrutava del privilegi de servir de intermediari entre la Autoritat y el Poble. A cau de orella, esplicava á la Autoritat las conversas, els propòsits, las maquinacions dels liberals, dels malehits ciutadans que s' atrevian á esser liberals y enemichs del intermediari de la Autoritat á la vila. Y el resultat dels xiuxius á cau d' orella, era 'l trobarse qual-

sevol dia uns quants caps de casa á las presons de la Ciutadella de Barcelona, ó embarcats cap á Cadis, ó cap al Africa.

Aquest ofici d' intermediari entre la Autoritat y el Poble pot esser grat per qui'l desempenya, mes l' havem sempre considerat perillós y perjudicial. Per aixó sempre havem cregut que els que desempenyen càrrecs públics tenen d' esser fills de la voluntat del poble, fondament coneixedors de las sevas necessitats, en una paraula, tenen d' esser del país porque no necessitin d' intermediaris oficiosos que acostuman á esser odiats enemichs dels ciutadans.

Continúa la gent concorreguent á la platja de Cormarruga pera fugir de las fortas calorés que's venen desenrotllant. Diumenge fou també extraordinaria la concurrencia, reguant hi gran animació, que hi ajudà la estada de dues societats corals, l' una de Sant Pere de Riudevitlles y l' altra de Puigdalba, que hi anaren á passar el dia quinas cantaren algunas composicions á l' hora de major concurrencia.

Segons notícias, demà serà l' darrer dia que circularà el tren suplementari dels días festius.

Diumenge passat al miti dia, dos veuhins del barri de la Carretera, per motius particulars, se disputaren, y un d' ells, segons se diu, insultà al altre donantli á més un cop de martell, lo que motivà que l' agredit, exasperat, li engegués un tret de revolver ferintlo á la mà.

Sentim aquest incident, que per aclarirlo el Jutjat d' instrucció instrueix diligencias.

Al telegramma que alguns amichs d' aquí dirigieren á nostre compatrici l' gran violoncellista Pau Casals, ab motiu del incident que li ocorregué á la Coruña, que publicarem en nostre últim número, contestà aquell donant las gracias y dihent que seguiria el consell que ii donavan referent á la elecció d' armas pera 'l lance de honor, y afeigint que arribaria á nostra vila, sobre l' dia 20 del corrent mes.

Posteriorment telegrafíá que arribaria avuy al matí ab l' exprés de Madrid, y efectivament á Sant Vicents hem tingut el gust de saludar-lo, desde ahont ha marxat ab un carruatje, junt ab son senyor pare y germa, cap á Bonastre, venint demà al matí á nostra vila.

Ha sigut posat en llibertat lo matrimoni detingut, segons deyam en nostre últim número, ab motiu del robo comés en un piset de la plassa del Teatre.

Segons se'ns diu, la llibertat del marit es provisional.

Dijous vinent farà la seva entrada en nostra vila y pendrà possessió del carrech, el nou senyor Rector d' aquesta parroquia D. Esteve Font, qui acte tindrà lloch á dos quarts de quatre de la tarde.

Per primera vegada s' ha vist aquesta vila visitada per inspectors de la contribució industrial sense que la tal visita hagi deixat records desagradables ni s' hagin fet *unturas* de cap mena. Com que's tracta d' un cas raríssim, ens plau ferlo constar pera satisfacció dels Inspectors D. Ramon Gomez y Delgado y D. Lluís de Retana y Gamboa, debent anyadir que si totas las inspeccions fossin com las sevas l' Estat hi guanyeria molt y 'ls pobles no hi perdrian res.

Se troba á Figueira da Foz (Portugal), aont ha donat alguns concerts ab gran èxit, nostre compatrici, el notable concertista de violoncel-lo, en Joseph Reventós

El dimecres celebraren la seva festa major las veuhinas poblacions de Bellvey y Bisbal del Penadés, quinas, ab tal motiu, se vegueren molt visitadas per gent forastera, especialment de nostra vila.

A Bellvey hi havia la orquestra de nostra vila y una de Valls, á més dels dos Orfeons ab que complia la població, quins, junt ab ditas orquestras, donaren concerts y amenisaren els balls.

A la Bisbal han tingut contractadas las orquestras «La Catalana» de Granollers y «Els Muxins» de Sabadell.

La mánega de la xeringa ab que's rega la plassa de Pi y Margall está plena de furats y s' en va com

un broch de regadora, y en lloch de regar ab regulat resulta que ó bé no arriba ni á mullar la terra ó fa un sangueix que un hom de passejar á bots y á salts.

Ens diuhen de la veuhina vila de Arbós, que lo de la epidèmia de verola, que segons rumors que correueren per la comarca se havia ensenyorit d' una monera alarmant en la mateixa, va desapareixent, havent quedat estaciocada entre 'ls pochs cassos que hi hagué de bon principi y que van curant, sen se nous atacats, de lo que 'ns alegrém en gran manera.

En dita vila se están fent els preparatius pera celebrar, ab el lluhiment que acostuma ferho, la seva festa major, que enguany s' escau l' últim diumenge del corrent mes d' Agost.

Llegim en *El Poble Català* del dijous últim, que 'ls nombrosos amichs que l' dia avans se trasladaren á la presó pera extrényer la mà den Lluís Manau's trobaren ab una desagradable sorpresa: en Manau havia sigut tret del departament de polítics y aconduit de nou á la celda de preferència número 500, com si's tractés d' un delicte comú, aquell que se li imputa.

Se ignora lo que pogués haver passat que motivés aquesta estranya disposició.

Diumenge passat en el «Centre Republicà Autonomista», se sortejaren pera la seva amortisió, quaranta accions de las que se emitiren pera verificar las obras del local, sortint favorescudas las dels números següents:

1, 3, 4, 6, 7, 9, 13, 15, 17, 18, 23, 26, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 47, 48, 50, 51, 54, 55, 56, 57, 59, 63, 66, 68, 69, 71, 73, 75, 76, 77, 80, 81, 82, 85, 88, 89 y 92.

UN HOME SATISFET

No cap en si d' alegria
Don Joseph de Vinyamala,
perque diu que avuy en dia
son estómac desafia
á menjar en gran escala
mentres tinge l' **Aigua Xala**.

La trobareu de venda á la Confiteria de cal Pau Mata, carrer Alt, 13.

Secció Oficial

Funcions religioses.

Demà, diumenge, en la primera missa se practicaran los exercisis de Sant Josep, essen la missa aplicada á intenció d' una família devota. En la missa de las set se continuarán els exercisis del octavari de la Assumpció de la Verge, y á las 10 ofici. A dos quarts de cinch de la tarde rosari y exercisis del octavari de la Verge.

Dijous, á dos quarts de quatre de la tarde, pendrà solemne possessió el nou senyor Rector Rvnt D. Esteve Font, á qui acte se convida á tots els feligresos.

Escorxador.

Caps de bestiar sacrificats en la primera desena del mes de Agost.

Llana, majors de 6 kilos, 58.—Idem. menors, 0.—Cabra, majors, 0, menors, 6.—Boví, majors de 60 kilos, 9 menors, 9.—Tocinos, 9.—Total, 91 caps.

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde l' dia 11 al 17 inclusius del corrent mes de Agots: 77'70 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde l' dia 12 al 18 del corrent:

Nauixements — Homes, 2 Donas, 0

Defuncions — Cap.

Matrimonis.—Pere Gras Torrents ab Magina Figueras Mestres y Isidro Aymerich y Riembau ab Mercé Socias y Güell.

IMP. RAMON GERMANS Y NEBOT.—TEATRO, 18, VENDRELL.

Tinta Stafford's

Única tinta inalterable

Ampollas de 3 Ptas. 1'75 Ptas. y 1 Pta.

De venda en la impremta Ramon Germans y Nebot

ANUNCIS

Dipòsit de Carburo de calci superior

Ventas al per major. - Preus reduuits

Guanos per sembrats y vinyas

Nitrat de Sosa. - Primeras Materias

Farinas, grans y despullas de tota classe

Joseph Vilanova

Carrer de Montserrat, 11 y 13. - VENDRELL

J. Romeu Escofet

Fàbrica de Productes ceràmichs al vapor

Teulas vidriadas y comuns. — Escatas pera cúpulas. Mosàichs ceràmichs incrustats al foch.

Rajolas de Valencia. — Mahons prempats rojos.

Mahons refractaris. — Mahons esmaltats.

Cayrons y cayronets. — Llosas de Gré pera aceras, etc.

Plassa de la Universitat, 6. - BARCELONA

Representant en Vendrell: D. ANTON MARTORELL

Sastrería de Fran.º Guitart

Plassa Vella. - VENDRELL

En dit establiment hi han arribat tota classe de gèneros per la present temporada d' istiu.

Trajes de fil, desde 15 à 40 Ptas.

Trajes de llana, tant en color com en negre desde 25 à 100 pessetas.

Assurtit de americanas de alpaca de tots preus

Preus limitadíssims. — Ventas al comptat

Ferro-carrils de M. à Z. y A.

AGENCIA OFICIAL DE

Transports y Acarreus

• DE •

Aixelá y Gestí

(La més antiga de aquesta vila, fundada al any 1848.)

Participa á sos nombros y antichs parroquians que ademés del servey estableert en combinació ab totas las Agencias terrestres y marítimas d' Espanya y extranger, ha creat un nou servey ràpit de recados y petits paquets desde domicili á domicili, en condicions molt favorables pera els seus parroquians.

VENDRELL Doctor Robert (Casas Novas), 24 y despatx de la Estació.

Sastrería de Gil Boxadós

VENDRELL

TEMPORADA DE ISTIU

Grans assurtits en gèneros de llana, alpacas, drils, etz. pera la present temporada.

Variat y elegant assurtit d' ermillas fantasia, alta novetat.

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abones

GUANOS ESPECIALES

pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

Máquinas de cusir y de fer mitja

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe, marca y sistema

Salvador Torras

Mecànich establert desde 1º any 1882

Venda de máquinas

SINGER, WERTHEIM

y altres sistemes

DESDE 8 DUROS

VENDA DE MAQUINAS DE FERMITJA

dels models mes moderns

Desde 30 duros

VENDA A PLASSS I SENS FIADOR

Aquesta casa proporciona treball á sos clients
Dirigirse: Carrer dels Banys Nous, núm. 16. - BARCELONA

NOTA. — El propi Sr. Torras passará per aquesta vila proximament

Ramon Germans y Nebot

IMPRESSORS

Impresos de tota mena y
de tots preus pera el Comers,
Industria, Societats, etc.

Carrer del Teatre, 18. - Vendrell

